

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 1. apríla 2008*

Vo veci C-212/06,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Cour d'arbitrage, teraz Cour constitutionnelle (Belgicko) z 19. apríla 2006 a doručený Súdnemu dvoru 10. mája 2006, ktorý súvisí s konaním:

Vláda Francúzskeho spoločenstva,

valónska vláda

proti

flámskej vláde,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, predsedovia komôr P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, A. Tizzano (spravodajca) a G. Arestis, sudcovia A. Borg Barthet, M. Ilešič, J. Malenovský a J. Klučka,

* Jazyk konania: francúzština.

generálna advokátka: E. Sharpston,
tajomník: M.-A. Gaudissart, vedúci sekcie,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 27. marca 2007,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- vláda Francúzskeho spoločenstva, v zastúpení: J. Sambon a P. Reyniers, advokáti,
- valónska vláda, v zastúpení: M. Uyttendaele, J.-M. Bricmont a J. Sautois, advokáti,
- flámska vláda, v zastúpení: B. Staelens a H. Gilliams, advocaten,
- holandská vláda, v zastúpení: H. G. Sevenster a P. van Ginneken, splnomocnení zástupcovia,
- Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: V. Kreuschitz a J. P. Keppenne, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 28. júna 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 18 ES, 39 ES a 43 ES, ako aj nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 28, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/001, s. 35), zmeneným a doplneným nariadením Rady (ES) č. 307/1999 z 8. februára 1999 (Ú. v. ES L 38, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 335), (ďalej len „nariadenie č. 1408/71“).
- 2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi viacerými federálnymi samosprávnymi celkami Belgického kráľovstva. Ide o spor medzi vládou Francúzskeho spoločenstva a valónskou vládou na jednej strane a flámskou vládou na strane druhej v súvislosti s podmienkami poistenia v systéme poistenia sociálnej starostlivosti zavedeného Flámskym spoločenstvom v prospech osôb so zníženou sebestačnosťou z dôvodu vážnej a dlhodobej zdravotnej nespôsobilosti.

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

- 3 Osobná pôsobnosť nariadenia č. 1408/71 je vymedzená v jeho článku 2 ods. 1, ktorý stanovuje:

„Toto nariadenie sa vzťahuje na zamestnancov alebo samostatne zárobkovo činné osoby alebo študentov, na ktorých sa vzťahujú alebo sa vzťahovali právne predpisy jedného alebo viacerých členských štátov a ktorí sú štátnymi príslušníkmi jedného z členských štátov alebo ktorí sú osobami bez štátnej príslušnosti alebo utečencami s bydliskom na území jedného z členských štátov, ako aj na ich rodinných príslušníkov a ich pozostalých.“

- 4 Vecná pôsobnosť uvedeného nariadenia je zasa vymedzená v článku 4 tohto nariadenia týmito slovami:

„1. Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky právne predpisy, ktoré sa týkajú týchto častí sociálneho zabezpečenia:

a) nemocenské dávky a dávky v materstve;

...

2. Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky všeobecné a osobitné systémy sociálneho zabezpečenia, či už príspevkové alebo nepríspevkové, a systémy týkajúce sa právnej zodpovednosti zamestnávateľa alebo vlastníka lode v súvislosti s dávkami uvedenými v odseku 1.

...

2b. Toto nariadenie sa nevzťahuje na ustanovenia právnych predpisov členského štátu, ktoré sa vzťahujú na osobitné nepríspevkové dávky uvedené v prílohe II oddiele III, ktorých platnosť je obmedzená na časť jeho územia.

...“

5 Článok 3 nariadenia č. 1408/71, nazvaný „Rovnaké zaobchádzanie“, stanovuje:

„1. Pokiaľ osobitné ustanovenia tohto nariadenia neustanovujú inak, osoby s bydliskom na území jedného z členských štátov, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, majú tie isté povinnosti a poberajú tie isté dávky podľa právnych predpisov členského štátu ako štátni príslušníci tohto štátu.“

6 Nakoniec článok 13 tohto nariadenia stanovuje, ktorá právna úprava sa bude uplatňovať na migrujúcich pracovníkov v oblasti sociálneho zabezpečenia. Znie takto:

„1. Pokiaľ v článkoch 14c a 14f nie je ustanovené inak, na osoby, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, sa vzťahujú právne predpisy len jedného členského štátu. Tieto právne predpisy sa určia v súlade s ustanoveniami tejto hlavy.

2. Pokiaľ články 14 až 17 neustanovujú inak:

- a) na osobu zamestnanú na území jedného členského štátu sa vzťahujú právne predpisy tohto štátu dokonca aj vtedy, ak má bydlisko na území iného členského štátu alebo ak sa sídlo alebo miesto podnikania podniku alebo fyzickej osoby, ktorá ho zamestnáva, nachádza na území iného členského štátu;

- b) na osobu, ktorá je samostatne zárobkovo činná na území jedného členského štátu, sa vzťahujú právne predpisy tohto členského štátu dokonca aj vtedy, ak má bydlisko na území iného členského štátu;

...“

Vnútroštátna právna úprava

- 7 Dekrétom flámskeho parlamentu z 30. marca 1999 o organizácii poistenia sociálnej starostlivosti (Decreet houdende de organisatie van de zorgverzekerings, *Moniteur belge* z 28. mája 1999, s. 19149, ďalej len „dekrét z 30. marca 1999“) Flámske spoločenstvo zaviedlo systém poistenia sociálnej starostlivosti s cieľom zlepšiť zdravotný stav a životné podmienky osôb so zníženou sebestačnosťou z dôvodu vážnej a dlhodobej zdravotnej nespôsobilosti. Tento systém priznáva za určitých podmienok a do určitej maximálnej sumy právo na preplatenie určitých výdavkov spôsobených stavom závislosti zo zdravotných dôvodov, ako sú výdavky súvisiace s poskytovaním pomoci v domácnosti alebo s nákupom zariadení a výrobkov nevyhnutných pre poistenca prostredníctvom poisťovne.

- 8 Dekrét z 30. marca 1999 bol viackrát zmenený, najmä s cieľom zohľadniť námietky predložené Komisiou Európskych spoločenstiev, ktoré v roku 2002 viedli k začatiu konania o nesplnení povinnosti. Komisia namietala predovšetkým proti zlučiteľnosti podmienky bydliska v holandskom jazykovom regióne alebo v dvojazyčnom regióne Brusel-hlavné mesto, ktorej na základe pôvodného znenia uvedeného dekrétu podliehalo poistenie v rámci uvedeného systému poistenia sociálnej starostlivosti a výplata ním stanovených dávok, s nariadením č. 1408/71.
- 9 Kritérium bydliska bolo preto upravené dekrétom flámskeho parlamentu z 30. apríla 2004, ktorým sa mení a dopĺňa dekrét z 30. marca 1999 o organizácii poistenia sociálnej starostlivosti (Decreet van de Vlaamse Gemeenschap houdende wijziging van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering, *Moniteur belge* z 9. júna 2004, s. 43593, ďalej len „dekrét z 30. apríla 2004“). Tento dekrét so spätným účinkom k 1. októbru 2001 predovšetkým rozšíril osobnú pôsobnosť systému poistenia sociálnej starostlivosti na osoby pracujúce na území uvedených regiónov, ktoré majú bydlisko v inom členskom štáte než v Belgickom kráľovstve. Z uvedenej pôsobnosti taktiež vylúčil osoby s bydliskom v týchto regiónoch, ktoré podliehajú systému sociálneho zabezpečenia iného členského štátu. Po prijatí týchto zmien Komisia 4. apríla 2006 rozhodla o zastavení uvedeného konania o nesplnení povinnosti.
- 10 Článok 4 dekrétu z 30. marca 1999, zmeneného a doplneného dekrétom z 30. apríla 2004, vymedzuje týmito pojmami kategórie osôb podliehajúcich povinnému alebo dobrovoľnému poisteniu v rámci systému poistenia sociálnej starostlivosti:

„§1 Každá osoba s bydliskom v holandskom jazykovom regióne je povinná poistiť sa v poisťovni sociálnej starostlivosti schválenej týmto dekrétom.

...

§2 Každá osoba s bydliskom v dvojjazyčnom regióne Brusel-hlavné mesto sa môže dobrovoľne poistiť v poisťovni sociálnej starostlivosti schválenej týmto dekrétom.

§2a Do pôsobnosti tohto dekrétu nepatria osoby uvedené v §1 a 2, na ktoré sa podľa ich vlastného práva na základe určovacích pravidiel nariadenia... č. 1408/71 uplatňuje systém sociálneho zabezpečenia iného členského štátu Európskej únie alebo iného štátu, ktorý je súčasťou Európskeho hospodárskeho priestoru.

§2b Každá osoba, ktorá nebýva v Belgicku a na ktorú sa podľa jej vlastného práva a z dôvodu jej zamestnania v holandskom jazykovom regióne uplatňuje na základe určovacích pravidiel nariadenia... č. 1408/71 systém sociálneho zabezpečenia v Belgicku, musí byť poistená v poisťovni sociálnej starostlivosti schválenej týmto dekrétom. Ustanovenia tohto dekrétu týkajúce sa osôb vymedzených v §1 sa použijú obdobne.

V poisťovni sociálnej starostlivosti schválenej týmto dekrétom sa môže dobrovoľne poistiť každá osoba, ktorá nebýva v Belgicku a na ktorú sa podľa jej vlastného práva a z dôvodu zamestnania v dvojjazyčnom regióne Brusel-hlavné mesto vzťahuje na základe určovacích pravidiel nariadenia... č. 1408/71 systém sociálneho zabezpečenia v Belgicku. Ustanovenia tohto dekrétu týkajúce sa osôb vymedzených v §2 sa použijú obdobne.“

¹¹ Článok 5 dekrétu z 30. marca 1999, v znení naposledy zmenenom a doplnenom dekrétom flámskeho parlamentu z 25. novembra 2005, ktorým sa mení a dopĺňa dekrét z 30. marca 1999 o organizácii poistenia sociálnej starostlivosti (Decreet van de Vlaamse Gemeenschap houdende wijziging van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering, *Moniteur belge* z 12. januára 2006,

s. 2153), ktorý má taktiež spätný účinok od 1. októbra 2001, stanovuje podmienky preplácania zo systému poistenia sociálnej starostlivosti týmito slovami:

„Poistenec musí splniť nasledujúce podmienky, aby si mohol uplatňovať nárok na preplatenie výdavkov za poskytnutie inej než zdravotnej pomoci a služieb poisťovňou sociálnej starostlivosti:

...

3. mať v čase preplatenia legálne bydlisko na území členského štátu Európskej únie alebo štátu, ktorý je súčasťou Európskeho hospodárskeho priestoru;

...

5. mať nepretržite počas najmenej piatich rokov pred podaním žiadosti o preplatenie bydlisko v holandskom jazykovom regióne alebo v dvojjazyčnom regióne Brusel-hlavné mesto, alebo byť nepretržite poistený v systéme sociálneho poistenia v členských štátoch Európskej únie alebo v štáte, ktorý je súčasťou Európskeho hospodárskeho priestoru;

...“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

¹² Prejednávaná vec vychádza z tretej žaloby o neplatnosť podanej vládami žalujúcimi vo veci samej proti dekrétu z 30. marca 1999, keďže dve predchádzajúce žaloby Cour

d'arbitrage zamietol, a to jednu čiastočne a druhú v plnom rozsahu. V rámci predchádzajúcich vecí Cour d'arbitrage svojím rozsudkom č. 33/2001 z 13. marca 2001 najmä spresnil, že systém poistenia sociálnej starostlivosti zavedený uvedeným dekrétom patril pod „pomoc osobám“, oblasť patriacu do právomocí samosprávnych spoločenských na základe článku 128 ods. 1 belgickej ústavy, a teda nenarušal výlučné právomoci federálneho štátu v oblasti sociálneho zabezpečenia.

13 Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že konkrétnejšie sa spor vo veci samej týka článku 4 dekrétu z 30. marca 1999, v znení vyplývajúcom z dekrétu z 30. apríla 2004 (ďalej len „zmenený a doplnený dekrét z 30. marca 1999“). Vo svojich žalobách podaných 10. decembra 2004 vnútroštátnemu súdu sa žalujúce vlády odvolávajú najmä na porušenie nariadenia č. 1408/71 a rôznych ustanovení Zmluvy ES, pričom tvrdia, že skutočnosť, že z tohto systému sú vylúčené osoby, ktoré napriek tomu, že pracujú v holandskom jazykovom regióne alebo v dvojjazyčnom regióne Brusel-hlavné mesto, majú bydlisko na vnútroštátnom území, ale mimo územia jedného z uvedených dvoch regiónov, predstavuje obmedzujúce opatrenie narušujúce voľný pohyb osôb.

14 Za týchto okolností sa Cour d'arbitrage rozhodol konanie prerušiť a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Je systém poistenia sociálnej starostlivosti, ktorý:

- a) zaviedlo autonómne spoločenstvo federálneho štátu, ktorý je členom Európskeho spoločenstva;

- b) sa vzťahuje na osoby s bydliskom v časti územia tohto federálneho štátu patriaceho do právomoci uvedeného autonómneho spoločenstva;

- c) na základe tohto systému poskytuje právo na preplatenie nákladov vynaložených za poskytnutie inej než zdravotnej pomoci a služieb osobám s dlhodobou a vážnou zníženou sebestačnosťou poisteným v rámci tohto systému, a to formou paušálnych príspevkov na súvisiace náklady;

- d) je na jednej strane financovaný z ročných príspevkov poistencov a na strane druhej zo subvencie v rámci rozpočtových výdavkov príslušného autonómneho spoločenstva,

systémom patriacim do vecnej pôsobnosti nariadenia... č. 1408/71..., ktorá je vymedzená článkom 4 tohto nariadenia?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú prejudiciálnu otázku: Má sa citované nariadenie a najmä jeho články 2, 3 a 13, a ak sa použijú, jeho články 18, 19, 20, 25 a 28 vykladať v tom zmysle, že tieto ustanovenia odporujú tomu, aby autonómne spoločenstvo určitého federálneho štátu, ktorý je členom Európskeho spoločenstva, prijalo pri výkone svojich právomocí ustanovenia, ktoré v zmysle citovaného nariadenia obmedzujú prístup k možnosti poistenia a k výhodám systému sociálneho zabezpečenia v zmysle tohto nariadenia na osoby, ktoré majú svoje bydlisko na území patriacom do právomoci tohto autonómneho spoločenstva, a pokiaľ ide o občanov Európskej únie, na osoby, ktoré sú zamestnané na tomto území a majú svoje bydlisko v inom členskom štáte, s výnimkou osôb, a to bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť, ktoré majú svoje bydlisko v časti územia federálneho štátu patriacej do právomoci iného autonómneho spoločenstva?

3. Majú sa články 18, 39 a 43 Zmluvy ES vykladať v tom zmysle, že odporujú tomu, aby autonómne spoločenstvo určitého federálneho štátu, ktorý je členom Európskeho spoločenstva, pri výkone svojich právomocí prijalo ustanovenia, ktoré obmedzujú prístup k možnosti poistenia a k výhodám systému sociálneho zabezpečenia v zmysle tohto nariadenia na osoby, ktoré majú svoje bydlisko na území patriacom do právomoci tohto autonómneho spoločenstva, a pokiaľ ide o občanov Európskej únie, na osoby, ktoré sú zamestnané na tomto území a majú bydlisko v inom členskom štáte, s výnimkou osôb, a to bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť, ktoré majú svoje bydlisko v časti územia federálneho štátu patriacej do právomoci iného autonómneho spoločenstva?

4. Majú sa články 18, 39 a 43 Zmluvy ES vykladať v tom zmysle, že odporujú tomu, aby bola pôsobnosť tohto systému obmedzená na osoby, ktoré majú bydlisko v samosprávnych celkoch určitého federálneho štátu, ktorý je členom Európskeho spoločenstva, a na ktoré sa tento systém vzťahuje?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 15 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či dávky vyplácané v rámci takého systému, akým je systém poistenia sociálnej starostlivosti zavedený dekrétom z 30. marca 1999, patria do vecnej pôsobnosti nariadenia č. 1408/71.

- 16 V snahe odpovedať na túto otázku je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry rozdiel medzi dávkami vylúčenými z pôsobnosti nariadenia č. 1408/71

a dávkami, ktoré patria do jeho pôsobnosti, spočíva predovšetkým v konštitutívnych prvkoch každej dávky, najmä v jej účele a podmienkach jej priznania, a nie v tom, či ju vnútroštátne právne predpisy označujú alebo neoznačujú za dávku sociálneho zabezpečenia (pozri najmä rozsudky z 27. marca 1985, Hoeckx, 249/83, Zb. s. 973, bod 11; z 10. marca 1993, Komisia/Luxembursko, C-111/91, Zb. s. I-817, bod 28, a z 18. januára 2007, Celozzi, C-332/05, Zb. s. I-563, bod 16).

- 17 V tomto ohľade Súdny dvor už viackrát spresnil, že dávku možno považovať za dávku sociálneho zabezpečenia, ak, po prvé, predmetná dávka je príjmom priznávaná na základe zákonom definovanej situácie bez akéhokoľvek individuálneho a diskrečného posúdenia osobných potrieb a po druhé, ak sa vzťahuje na niektoré z rizík výslovne uvedených v článku 4 ods. 1 nariadenia č. 1408/71 (pozri najmä rozsudky Hoeckx, už citovaný, body 12 až 14; Komisia/Luxembursko, už citovaný, bod 29, a Celozzi, už citovaný, bod 17).
- 18 Z pripomienok predložených Súdnemu dvoru vyplýva, že vo veci samej nie je sporné, že taký systém, ako je systém poistenia sociálnej starostlivosti zavedený dekrétom z 30. marca 1999, zodpovedá uvedeným podmienkam.
- 19 Na jednej strane totiž z ustanovení uvedeného dekrétu vyplýva, že takýto systém objektívne a na základe zákonom definovanej situácie poskytuje právo na preplatenie nákladov vynaložených akoukoľvek osobou so zníženou sebestačnosťou z dôvodu dlhodobej a vážnej zdravotnej nespôsobilosti za poskytnutie inej než zdravotnej pomoci a služieb prostredníctvom poisťovne sociálnej starostlivosti.
- 20 Na druhej strane Súdny dvor už rozhodol, že dávky priznané s cieľom zlepšenia zdravotného stavu a života od nich závislých osôb, akými sú dávky dotknuté vo veci samej, majú za cieľ najmä doplniť dávky zo zdravotného poistenia, a preto sa

musia považovať za „nemocenské dávky“ v zmysle článku 4 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1408/71 (pozri v tomto zmysle rozsudky z 5. marca 1998, Molenaar, C-160/96, Zb. s. I-843, body 22 až 24; z 8. marca 2001, Jauch, C-215/99, Zb. s. I-1901, bod 28, a z 21. februára 2006, Hosse, C-286/03, Zb. s. I-1771, bod 38).

- 21 Navyše, ako to zdôrazňuje valónska vláda, poistenia sociálnej starostlivosti nemožno vylúčiť z pôsobnosti nariadenia č. 1408/71 na základe jeho článku 4 ods. 2b, ktorý sa týka niektorých druhov nepríspevkových dávok, pokiaľ ich upravujú vnútroštátne predpisy platné len na určitej časti územia členského štátu.
- 22 Na rozdiel od požiadaviek stanovených vo výnimke upravenej v uvedenom článku 4 ods. 2b je totiž dotknutý systém poistenia sociálnej starostlivosti príspevkovej povahy, keďže je minimálne čiastočne financovaný z príspevkov platených poistencami a nie je spomenutý v prílohe II oddiele III nariadenia č. 1408/71.
- 23 V dôsledku toho je potrebné na prvú otázku odpovedať tak, že dávky vyplácané v rámci takého systému, akým je systém poistenia sociálnej starostlivosti zavedený zmeneným a doplneným dekrétom z 30. marca 1999, patria do vecnej pôsobnosti nariadenia č. 1408/71.

O druhej a tretej otázke

- 24 Týmito dvoma otázkami, ktoré je potrebné preskúmať súčasne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa články 18 ES, 39 ES a 43 ES alebo nariadenie č. 1408/71

musia vykladať v tom zmysle, že im odporuje taká právna úprava federálneho samosprávneho celku určitého členského štátu, ktorá obmedzuje možnosť poistenia v rámci takého systému, akým je systém poistenia sociálnej starostlivosti sporný vo veci samej a možnosť poskytnutia dávok stanovených týmto systémom na osoby s bydliskom na území patriacom do právomoci tohto samosprávneho celku, ako aj na osoby s bydliskom v inom členskom štáte, takže sú z neho vylúčené osoby, ktoré sú síce zamestnané v uvedenom samosprávnom celku, ale bydlisko majú na území iného federálneho samosprávneho celku toho istého štátu.

O prípustnosti

- 25 Flámska vláda predovšetkým tvrdí, že tieto otázky nie sú ani užitočné, ani nevyhnutné pre vyriešenie sporu vo veci samej, takže by mali byť vyhlásené za neprípustné.
- 26 Pred vnútroštátnym súdom totiž žalujúce vlády namietali proti zavedeniu dotknutého systému poistenia sociálnej starostlivosti, pričom spochybňovali právomoc Flámskeho spoločenstva v tejto oblasti, kým výklad práva Spoločenstva, ktorý odporúčajú v rámci druhej a tretej otázky, by viedol k opačnému výsledku, konkrétne k rozšíreniu sporných dávok poistenia sociálnej starostlivosti na osoby s bydliskom vo francúzskom jazykovom regióne.
- 27 Okrem toho samotný Cour d'arbitrage podľa flámskej vlády už odpovedal na tieto otázky v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, keď uviedol, že systém poistenia sociálnej starostlivosti sporný vo veci samej nenarúša výlučné právomoci federálnych orgánov v oblasti hospodárskej únie v rámci Belgicka, vzhľadom na výšku a obmedzené účinky dotknutých dávok. Z tých istých dôvodov nemôže uvedený systém obmedzovať voľný pohyb osôb v zmysle Zmluvy.

- 28 V tejto súvislosti však treba pripomenúť, že v rámci spolupráce medzi Súdny dvorom a vnútroštátnymi súdmi, tak ako ju upravuje článok 234 ES, prináleží podľa ustálenej judikatúry výlučne vnútroštátnym súdom, ktoré rozhodujú o spore a ktoré musia niesť zodpovednosť za prijatie súdneho rozhodnutia, posúdiť s ohľadom na osobitosť každej veci tak nevyhnutnosť rozhodnutia o prejudiciálnej otázke pre vyhlásenie ich rozsudku, ako aj relevantnosť otázok, ktoré položili Súdnemu dvoru. V dôsledku toho, ak sa položené otázky týkajú výkladu práva Spoločenstva, je Súdny dvor v zásade povinný rozhodnúť (pozri najmä rozsudky z 13. marca 2001, PreussenElektra, C-379/98, Zb. s. I-2099, bod 38, a z 22. mája 2003, Korhonen a i., C-18/01, Zb. s. I-5321, bod 19, ako aj z 19. apríla 2007, Asemfo, C-295/05, Zb. s. I-2999, bod 30).
- 29 Z uvedeného vyplýva, že predpoklad relevantnosti prejudiciálnych otázok položených vnútroštátnymi súdmi môže byť vyvrátený len vo výnimočných prípadoch, keď je zjavné, že požadovaný výklad ustanovení práva Spoločenstva uvedených v týchto otázkach nemá žiadnu súvislosť so skutočnosťou ani predmetom konania vo veci samej (pozri najmä rozsudky z 15. decembra 1995, Bosman, C-415/93, Zb. s. I-4921, bod 61, a zo 7. septembra 1999, Beck a Bergdorf, C-355/97, Zb. s. I-4977, bod 22).
- 30 O takýto prípad však vo veci samej nejde. Stačí totiž konštatovať, že z rozhodnutia vnútroštátneho súdu jasne vyplýva, že odpoveď na druhú a tretiu otázku položenú Cour d'arbitrage tento vnútroštátny súd potrebuje na to, aby určil, či podmienka bydliska, ktorej podlieha prístup k výhodám systému poistenia sociálnej starostlivosti, porušuje, ako to tvrdia žalujúce vlády v rámci svojich žalôb vo veci samej, určité ustanovenia práva Spoločenstva v oblasti voľného pohybu osôb.
- 31 Preto je potrebné vyhlásiť druhú a tretiu prejudiciálnu otázku za prípustné.

O veci samej

- ³² Na úvod je potrebné zdôrazniť, že flámska vláda tvrdí, že uvedené otázky sa týkajú výlučne vnútornej situácie, ktorá nijako nesúvisí s právom Spoločenstva, konkrétne situácie vyplývajúcej z toho, že zmenený a doplnený dekrét z 30. marca 1999 sa neuplatňuje na osoby, ktoré majú bydlisko v Belgicku a súčasne tam vykonávajú svoje zamestnanie.
- ³³ V tomto ohľade treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry sa pravidlá Zmluvy v oblasti voľného pohybu osôb a akty prijaté na ich vykonanie nemôžu uplatňovať na činnosti, ktoré nemajú nijakú spojitosť s niektorou zo situácií, ktoré predpokladá právo Spoločenstva a v prípade ktorých sa všetky relevantné skutočnosti obmedzujú iba na územie jedného členského štátu (čo sa týka jednak slobody usadiť sa a jednak voľného pohybu pracovníkov, pozri najmä rozsudky z 8. decembra 1987, Gauchard, 20/87, Zb. s. 4879, body 12 a 13, ako aj z 26. januára 1999, Terhoeve, C-18/95, Zb. s. I-345, bod 26 a citovanú judikatúru). To isté platí aj vo vzťahu k ustanoveniam nariadenia č. 1408/71 (pozri v tomto zmysle rozsudky z 22. septembra 1992, Petit, C-153/91, Zb. s. I-4973, bod 10, a z 11. októbra 2001, Khalil a i., C-95/99 až C-98/99 a C-180/99, Zb. s. I-7413, bod 70).
- ³⁴ Naopak, tak ako Súdny dvor už spresnil, každý štátny príslušník Spoločenstva, ktorý nezávisle od svojho bydliska alebo štátnej príslušnosti využil právo na voľný pohyb pracovníkov a ktorý vykonával pracovnú činnosť v inom členskom štáte, ako je štát jeho bydliska, spadá do pôsobnosti vyššie uvedených ustanovení (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 23. februára 1994 Scholz, C-419/92, Zb. s. I-505, bod 9; Terhoeve, už citovaný, bod 27, ako aj z 18. júla 2007, Hartmann, C-212/05, Zb. s. I-6303, bod 17).

- 35 V prejednávanej veci je nesporné, že druhá a tretia otázka, ktoré položil vnútroštátny súd, sa týkajú všetkých osôb, bez ohľadu na to, či využili alebo nevyužili niektorú zo základných slobôd zaručených Zmluvou, ktoré vykonávajú pracovnú činnosť v holandskom jazykovom regióne alebo v dvojjazyčnom regióne Brusel-hlavné mesto, pričom však z dôvodu, že majú bydlisko v časti územia nachádzajúcej sa mimo týchto regiónov, nemôžu požívať výhody systému poistenia sociálnej starostlivosti sporného vo veci samej.
- 36 Za týchto podmienok je nevyhnutné v duchu zásad pripomenutých v bodoch 32 a 33 tohto rozsudku rozlišovať medzi dvoma druhmi situácií.
- 37 Na jednej strane uplatnenie právnej úpravy spornej vo veci samej spôsobuje predovšetkým to, že zo systému poistenia sociálnej starostlivosti sú vylúčení belgickí štátni príslušníci vykonávajúci pracovnú činnosť na území holandského jazykového regiónu alebo na území dvojjazyčného regiónu Brusel-hlavné mesto, ktorí však majú bydlisko vo francúzskom alebo v nemeckom jazykovom regióne a nikdy nevyužili svoje právo na voľný pohyb vnútri Európskeho spoločenstva.
- 38 Je teda nutné konštatovať, že právo Spoločenstva nemožno uplatniť na takéto výlučne vnútorné situácie.
- 39 Tomuto záveru, na rozdiel od toho, čo tvrdí vláda Francúzskeho spoločenstva, neodporuje ani zásada občianstva Únie zakotvená v článku 17 ES, ktorá podľa článku 18 ES zahŕňa právo každého občana slobodne sa pohybovať a zdržiavať na území členských štátov. Súdny dvor totiž viackrát rozhodol, že cieľom občianstva Únie nie je rozšíriť rozsah vecnej pôsobnosti Zmluvy na vnútorné situácie, ktoré nijako nesúvisia s právom Spoločenstva (pozri v tomto zmysle rozsudky z 5. júna 1997, Uecker a Jacquet, C-64/96 a C-65/96, Zb. s. I-3171, bod 23; z 2. októbra 2003, Garcia Avello, C-148/02, Zb. s. I-11613, bod 26, a z 12. júla 2005, Schempp, C-403/03, Zb. s. I-6421, bod 20).

- 40 Je však potrebné pripomenúť, že výklad ustanovení práva Spoločenstva by mohol byť užitočný pre vnútroštátny súd aj vo vzťahu k výlučne vnútorným situáciám, a to najmä za predpokladu, keby právo členského štátu ukladalo, že každý štátny príslušník musí požívať rovnaké výhody, ako sú výhody, ktoré by vyplývali z práva Spoločenstva príslušníkovi iného členského štátu v situácii považovanej uvedeným vnútroštátnym súdom za porovnateľnú s dotknutou situáciou (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 17. februára 2005, Mauri, C-250/03, Zb. s. I-1267, bod 21, a rozsudok z 30. marca 2006, Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti, C-451/03, Zb. s. I-2941, bod 29).
- 41 Na druhej strane právna úprava sporná vo veci samej môže zo systému poistenia sociálnej starostlivosti vylučovať aj zamestnaných alebo samostatne zárobkovo činných pracovníkov, ktorí spadajú do pôsobnosti práva Spoločenstva, čiže konkrétne štátnych príslušníkov iných členských štátov, ako je Belgické kráľovstvo, vykonávajúcich pracovnú činnosť v holandskom jazykovom regióne alebo v dvojjazyčnom regióne Brusel-hlavné mesto, ktorí však majú bydlisko v inej časti vnútroštátneho územia, ako aj belgických štátnych príslušníkov, ktorí sa nachádzajú v rovnakej situácii a ktorí využili svoje právo na voľný pohyb.
- 42 Čo sa týka tejto druhej kategórie pracovníkov, treba preskúmať, či ustanoveniam práva Spoločenstva, ktorých výklad vnútroštátny súd požaduje, odporuje taká právna úprava, akou je právna úprava sporná vo veci samej, v prípade, že by sa uplatňovala na štátnych príslušníkov iných členských štátov, ako je Belgické kráľovstvo, alebo na belgických štátnych príslušníkov, ktorí využili svoje právo na voľný pohyb vnútri Európskeho spoločenstva.
- 43 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že aj keď si členské štáty ponechávajú svoju právomoc organizovať svoje systémy sociálneho zabezpečenia, musia pri výkone tejto právomoci prinajmenšom dodržiavať právo Spoločenstva a ustanovenia Zmluvy týkajúce sa voľného pohybu pracovníkov a práva usadiť sa (pozri v tomto zmysle

rozsudok Terhoeve, už citovaný, body 34 a 35, ako aj rozsudok z 23. novembra 2000, Elsen, C-135/99, Zb. s. I-10409, bod 33).

- 44 Z ustálenej judikatúry tiež vyplýva, že cieľom ustanovení Zmluvy upravujúcich voľný pohyb osôb je uľahčiť štátnym príslušníkom Spoločenstva vykonávanie pracovnej činnosti akejkoľvek povahy na území Spoločenstva, pričom tieto ustanovenia bránia prijatiu opatrení, ktoré by mohli znevýhodňovať týchto štátnych príslušníkov Spoločenstva, ak by chceli vykonávať hospodársku činnosť na území iného členského štátu (rozsudky zo 7. júla 1988, Wolf a i., 154/87 a 155/87, Zb. s. 3897, bod 13; Terhoeve, už citovaný, bod 37, a z 11. septembra 2007, Komisia/Nemecko, C-318/05, Zb. s. I-6957, bod 114). V tejto súvislosti majú štátni príslušníci členských štátov predovšetkým právo vyplývajúce priamo zo Zmluvy opustiť svoj štát pôvodu na účely odchodu na územie iného členského štátu a zdržiavať sa na jeho území na účely výkonu hospodárskej činnosti (pozri najmä rozsudky Bosman, už citovaný, bod 95, a Terhoeve, už citovaný, bod 38).
- 45 V dôsledku toho článkom 39 ES a 43 ES odporuje akékoľvek vnútroštátne opatrenie, ktoré, hoci sa uplatňuje bez diskriminácie založenej na štátnej príslušnosti, môže štátnym príslušníkom Spoločenstva brániť vo výkone základných slobôd zaručených Zmluvou alebo spôsobiť, že tento výkon sa stane menej príťažlivým (pozri v tomto zmysle rozsudky z 31. marca 1993, Kraus, C-19/92, Zb. s. I-1663, bod 92; z 9. septembra 2003, Burbaud, C-285/01, Zb. s. I-8219, bod 95; a z 5. októbra 2004, CaixaBank France, C-442/02, Zb. s. I-8961, bod 11).
- 46 V duchu týchto zásad boli za prekážky označené najmä také opatrenia, v dôsledku ktorých pracovníci, ktorí využili svoje právo na voľný pohyb, stratili výhody sociálneho zabezpečenia, ktoré im priznáva právna úprava určitého členského štátu (pozri najmä rozsudky z 9. decembra 1993, Lepore a Scamuffa, C-45/92 a C-46/92, Zb. s. I-6497, bod 21; z 5. októbra 1994, van Munster, C-165/91, Zb. s. I-4661, bod 27, ako aj Hosse, už citovaný, bod 24).

- 47 Taká právna úprava, akou je právna úprava sporná vo veci samej, by mohla mať takéto obmedzujúce účinky, pretože podmieňuje poistenie v rámci systému poistenia sociálnej starostlivosti bydliskom buď v určitej časti vnútroštátneho územia, konkrétne v holandskom jazykovom regióne alebo v dvojjazyčnom regióne Brusel-hlavné mesto, alebo v inom členskom štáte.
- 48 Migrujúci pracovníci vykonávajúci alebo zamýšľajúci vykonávať zamestnanie alebo samostatne zárobkovú činnosť v jednom z týchto regiónov by totiž mohli byť odradení od využitia svojho práva voľného pohybu a opustenia svojho členského štátu na účely pobytu v Belgicku z dôvodu, že ich usídlenie v určitých častiach belgického územia nesie so sebou stratu možnosti poberania dávok, ktorých poskytnutie by si inak mohli uplatňovať. Inými slovami, skutočnosť, že zamestnaní alebo samostatne zárobkovo činní pracovníci sa nachádzajú v situácii, v ktorej musia buď znášať stratu výhody vyplývajúcej z poistenia sociálnej starostlivosti, alebo obmedzenie výberu miesta, na ktoré presunú svoje bydlisko, by mohla byť prinajmenšom prekážkou výkonu práv priznaných článkami 39 ES a 43 ES.
- 49 V tomto ohľade nie je dôležité, na rozdiel od toho, čo v podstate tvrdí flámska vláda, že predmetné rozlišovanie bude založené výlučne na mieste pobytu v rámci vnútroštátneho územia, a nie na akejkoľvek podmienke týkajúcej sa štátnej príslušnosti, takže sa rovnakým spôsobom dotýka všetkých zamestnaných alebo samostatne zárobkovo činných pracovníkov s bydliskom v Belgicku.
- 50 Na to, aby určité opatrenie zužovalo voľný pohyb, totiž nie je nevyhnutné, aby bolo založené na štátnej príslušnosti dotknutých osôb ani aby malo za následok zvýhodnenie všetkých tuzemských pracovníkov alebo znevýhodnenie výlučne štátnych príslušníkov iných členských štátov s výnimkou tuzemských pracovníkov (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 6. júna 2000, Angonese, C-281/98, Zb. s. I-4139, bod 41, a zo 16. januára 2003, Komisia/Taliansko, C-388/01, Zb. s. I-721, bod 14). Stačí, ako

je to v prípade systému poistenia sociálnej starostlivosti sporného vo veci samej, aby zo zvýhodňujúceho opatrenia mali prospech určité kategórie osôb vykonávajúcich pracovnú činnosť v dotknutom členskom štáte (v oblasti slobodného poskytovania služieb pozri analogicky rozsudky z 25. júla 1991, Komisia/Holandsko, C-353/89, Zb. s. I-4069, bod 25, a z 13. decembra 2007, United Pan-Europe Communications Belgium a i., C-250/06, Zb. s. I-11135, bod 37).

- 51 Okrem toho, ako zdôraznila generálna advokátka v bodoch 64 až 67 svojich návrhov, obmedzujúce účinky spôsobené právnou úpravou spornou vo veci samej nemožno považovať za príliš nepriame a neisté na to, aby sa táto právna úprava nemohla považovať za prekážku, ktorá je v rozpore článkami 39 ES a 43 ES. Konkrétne, na rozdiel od veci, v ktorej prišlo k vyhláseniu rozsudku z 27. januára 2000, Graf (C-190/98, Zb. s. I-493), na ktorý odkazovala na pojednávaní flámska vláda, možnosť poberania sporných dávok poistenia sociálnej starostlivosti nezávisí od situácie, ktorá je pre dotknutého zamestnaného alebo samostatne zárobkovo činného pracovníka budúca a hypotetická, ale od okolnosti viažucej sa na základe definície k výkonu práva na voľný pohyb, konkrétne k výberu miesta, na ktoré presunie svoje bydlisko.
- 52 Rovnako tiež, čo sa týka argumentácie flámskej vlády, podľa ktorej uvedená právna úprava môže vzhľadom na obmedzenú povahu sumy predmetných dávok a dotknutých osôb mať v každom prípade len okrajový dopad na voľný pohyb, stačí zdôrazniť, že podľa judikatúry Súdneho dvora sú články Zmluvy týkajúce sa voľného pohybu tovarov, osôb, služieb a kapitálu pre Spoločenstvo základnými ustanoveniami a že akákoľvek prekážka takejto slobody, čo i malého významu, sa zakazuje (pozri najmä rozsudky z 13. decembra 1989, Corsica Ferries France, C-49/89, Zb. s. 4441, bod 8, a z 15. februára 2000, Komisia/Francúzsko, C-169/98, Zb. s. I-1049, bod 46).
- 53 V nijakom prípade totiž najmä vzhľadom na také skutočnosti, ako je starnutie obyvateľstva, nemožno vylúčiť, že existencia či neexistencia možnosti poberania dávok pre

prípád závislosti, akými sú dávky poskytované systémom poistenia sociálnej starostlivosti sporným vo veci samej, bude zohľadnená dotknutými osobami pri výkone ich práva na voľný pohyb.

- 54 Z toho vyplýva, že taká vnútroštátna právna úprava, akou je právna úprava sporná vo veci samej, predstavuje prekážku voľného pohybu pracovníkov a slobody usadiť sa, ktorá je v zásade zakázaná článkami 39 ES a 43 ES.
- 55 Vnútroštátne opatrenia spôsobilé brániť výkonu základných slobôd zaručených Zmluvou alebo robiť tento výkon menej príťažlivým môžu podľa ustálenej judikatúry byť napriek tomu prípustné pod podmienkou, že sledujú cieľ všeobecného záujmu, sú vhodné na zabezpečenie jeho dosiahnutia a nejdú nad rámec toho, čo je na dosiahnutie sledovaného cieľa nevyhnutné (pozri najmä rozsudky z 11. marca 2004, *de Lasteyrie du Saillant*, C-9/02, Zb. s. I-2409, bod 49, a z 18. januára 2007, *Komisija/Švédsko*, C-104/06, Zb. s. I-671, bod 25).
- 56 Ani spis predložený Súdnemu dvoru vnútroštátnym súdom, ani pripomienky flámskej vlády však neobsahujú dôkazy, ktoré by odôvodňovali, aby sa na osoby vykonávajúce pracovnú činnosť v holandskom jazykovom regióne alebo v dvojjazyčnom regióne Brusel-hlavné mesto v súvislosti s prístupom k výhodám poistenia sociálnej starostlivosti sporného vo veci samej uplatnila podmienka bydliska buď v jednom z týchto dvoch regiónov, alebo v inom členskom štáte.
- 57 V tomto ohľade sa flámska vláda odvoláva výlučne na požiadavky týkajúce sa rozdelenia právomocí v rámci belgického federálneho usporiadania a najmä na skutočnosť, že Flámske spoločenstvo nemôže vykonávať žiadnu právomoc v oblasti poistenia sociálnej starostlivosti vo vzťahu k osobám s bydliskom na území iných jazykových spoločenstiev Belgického kráľovstva.

- 58 Takéto tvrdenie však nemožno prijať. Ako totiž uviedli Komisia a generálna advokátka v bodoch 101 až 103 svojich návrhov, z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že orgán členského štátu sa nemôže odvolávať na ustanovenia, prax alebo situácie vyplývajúce z jeho vnútroštátneho právneho poriadku, vrátane tých, ktoré vyplývajú z ústavného usporiadania tohto štátu, aby tým odôvodnil nesplnenie povinností vyplývajúcich z práva Spoločenstva (pozri najmä rozsudky z 10. júna 2004, Komisia/Taliano, C-87/02, Zb. s. I-5975, bod 38, a z 26. októbra 2006, Komisia/Rakúsko, C-102/06, bod 9).
- 59 Preto je nutné konštatovať, že článkom 39 ES a 43 ES odporuje podmienka bydliska, akou je podmienka stanovená zmeneným a doplneným dekrétom z 30. marca 1999. Za týchto podmienok nie je nevyhnutné zaoberať sa prípadným porušením nariadenia č. 1408/71 a najmä jeho článku 3 ods. 1 (pozri analogicky rozsudok Terhoeve, už citovaný, bod 41). Taktiež nie je potrebné vyjadrovať sa k existencii prekážky prípadne zakázanej článkom 18 ES, ktorého osobitným vyjadrením vo vzťahu k voľnému pohybu pracovníkov a slobode usadiť sa sú články 39 ES a 43 ES.
- 60 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné na druhú a tretiu otázku odpovedať tak, že články 39 ES a 43 ES sa majú vykladať v tom zmysle, že im odporuje taká právna úprava federálneho samosprávneho celku určitého členského štátu, akou je právna úprava upravujúca poistenie sociálnej starostlivosti prijatá Flámskym spoločenstvom prostredníctvom zmeneného a doplneného dekrétu z 30. marca 1999, ktorá obmedzuje možnosť poistenia v rámci určitého systému sociálneho zabezpečenia a možnosť poskytnutia dávok stanovených týmto systémom na osoby buď s bydliskom na území patriacom do právomoci tohto samosprávneho celku, alebo na osoby vykonávajúce pracovnú činnosť na tomto území, pričom však majú bydlisko v inom členskom štáte, a to v rozsahu, v akom sa takéto obmedzenie dotýka štátnych príslušníkov iných členských štátov alebo vlastných štátnych príslušníkov, ktorí využili svoje právo na voľný pohyb vnútri Európskeho spoločenstva.

O štvrtej otázke

- 61 Štvrtá otázka sa týka dôsledkov, ktoré by prípadne vyplývali zo zistenia vnútroštátneho súdu, že právna úprava sporná vo veci samej je nezlučiteľná s právom Spoločenstva, čo by malo podľa uvedeného súdu za následok návrat k systému platnému pred prijatím dekrétu z 30. apríla 2004. Presnejšie sa tento súd pýta, či články 18 ES, 39 ES a 43 ES odporujú takému systému, ktorý obmedzuje prístup k výhodám poistenia sociálnej starostlivosti výlučne na osoby s bydliskom v holandskom jazykovom regióne alebo v dvojjazyčnom regióne Brusel-hlavné mesto.
- 62 V tomto ohľade stačí konštatovať, že úvahy rozvinuté v bodoch 47 až 59 tohto rozsudku v rámci odpovede na druhú a tretiu otázku platia o to viac vo vzťahu k právnej úprave, ktorá v porovnaní so systémom uplatňujúcim sa po prijatí dekrétu z 30. apríla 2004 obsahuje doplnujúce obmedzenie, vzhľadom na to, že táto právna úprava vylučuje zo svojej pôsobnosti všetky osoby vykonávajúce pracovnú činnosť v holandskom jazykovom regióne alebo v dvojjazyčnom regióne Brusel-hlavné mesto, ktoré majú bydlisko mimo týchto dvoch regiónov, teda vrátane osôb s bydliskom v inom členskom štáte.
- 63 Preto je potrebné odpovedať na štvrtú otázku tak, že články 39 ES a 43 ES sa majú vykladať v tom zmysle, že im odporuje taká právna úprava federálneho samosprávneho celku určitého členského štátu, ktorá obmedzuje možnosť poistenia v rámci určitého systému sociálneho zabezpečenia a možnosť poskytnutia dávok stanovených týmto systémom výlučne na osoby s bydliskom na území tohto samosprávneho celku, a to v rozsahu, v akom sa toto obmedzenie dotýka štátnych príslušníkov iných členských štátov vykonávajúcich pracovnú činnosť na území uvedeného samosprávneho celku alebo vlastných štátnych príslušníkov, ktorí využili svoje právo na voľný pohyb vnútri Európskeho spoločenstva.

O trovách

64 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

1. Dávky vyplácané v rámci takého systému, akým je systém poistenia sociálnej starostlivosti zavedený dekrétom flámskeho parlamentu z 30. marca 1999 o organizácii poistenia sociálnej starostlivosti (Decreet houdende de organisatie van de zorgverzekering), zmeneným a doplneným dekrétom flámskeho parlamentu z 30. apríla 2004, ktorým sa mení a dopĺňa dekrét z 30. marca 1999 o organizácii poistenia sociálnej starostlivosti (Decreet van de Vlaamse Gemeenschap houdende wijziging van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering), patria do vecnej pôsobnosti nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 a nariadením Rady (ES) č. 307/1999 z 8. februára 1999.
2. Články 39 ES a 43 ES sa majú vykladať v tom zmysle, že im odporuje taká právna úprava federálneho samosprávneho celku určitého členského štátu, akou je právna úprava upravujúca poistenie sociálnej starostlivosti prijatá Flámskym spoločenstvom prostredníctvom uvedeného dekrétu z 30. marca 1999, zmeneného a doplneného dekrétom flámskeho parlamentu z 30. apríla

2004, ktorá obmedzuje možnosť poistenia v rámci určitého systému sociálneho zabezpečenia a možnosť poskytnutia dávok stanovených týmto systémom na osoby buď s bydliskom na území patriacom do právomoci tohto samosprávneho celku, alebo na osoby vykonávajúce pracovnú činnosť na tomto území, pričom však majú bydlisko v inom členskom štáte, a to v rozsahu, v akom sa takéto obmedzenie dotýka štátnych príslušníkov iných členských štátov alebo vlastných štátnych príslušníkov, ktorí využili svoje právo na voľný pohyb vnútri Európskeho spoločenstva.

3. Články 39 ES a 43 ES sa majú vykladať v tom zmysle, že im odporuje taká právna úprava federálneho samosprávneho celku určitého členského štátu, ktorá obmedzuje možnosť poistenia v rámci určitého systému sociálneho zabezpečenia a možnosť poskytnutia dávok stanovených týmto systémom výlučne na osoby s bydliskom na území tohto samosprávneho celku, a to v rozsahu, v akom sa toto obmedzenie dotýka štátnych príslušníkov iných členských štátov vykonávajúcich pracovnú činnosť na území uvedeného samosprávneho celku alebo vlastných štátnych príslušníkov, ktorí využili svoje právo na voľný pohyb vnútri Európskeho spoločenstva.

Podpisy